

гр.Перник, 19 юли 2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на пети юли две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при участието на секретаря Е.В. и прокурора , като разгледа докладваното от съдията адм. дело № **68** по описа за 2011 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

С.И.Р. и И.С.Р.,*** оспорват Заповед N ДК-02-ЮЗР-82/02.12.2010г., изд. от Началник на РДНСК-Югозападен район, с която се нарежда: Да бъде премахнат незаконен строеж „Навес с барбекю”, находящ се в урегулиран поземлен имот (УПИ) III-177 в кв.3 по плана на село Цегриловци, община Трън. В жалбата са изложени подробни съображения за наличие на незаконосъобразен административен акт. Иска се отмяна на оспорваната заповед. Жалбоподателите не претендират присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Началник РДНСК ЮЗР сектор “Перник”, чрез процесуален представител оспорва жалбата и я намира неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото представени по административната преписка и тези в хода на съдебното производство, намира следното.

Жалбата е процесуално допустима – подадена от засегнати от оспорваната заповед страни в законния срок.

Разгледана по същество е основателна.

Констатирания в заповедта незаконен строеж – “навес-барбекю”, предмет на оспорената по делото заповед, представлява търпим строеж по смисъла на параграф 16, ал.1 от ПР на ЗУТ. По делото е представено като доказателство удостоверение за търпимост N 10/17.06.2011г., изд. от гл.архитект на Община-Трън, в което е отразено, че обектът отговаря на изискванията на чл.42, ал.1 от ЗУТ, същият е допустим по правилата и нормативите съгласно ЗУТ, което е основание за определяне на режим на търпимост. Редакционно, издаденото удостоверение за търпимост N 10/17.06.2011 г. се базира на представена пред гл. Архитект на община Трън нотариално заверена декларация от Костадинка, Райка и Николай Петрови. Според гл. Архитект на общината с тези декларации изрично е заявено, че строителството е извършвано преди 1987 г.

По делото са приети заключения на вещото лице С.В. по назначената от съда СТЕ, чрез което е от фактическа страна е изяснено какво представлява строежа като конструкция и като вид застрояване. От събраните по делото гласни доказателства чрез показанията на разпитаните свидетели от фактическа страна е установено също , че строеж: навес барбекю е изграден в периода 1982г.-1984г., като по-късно са извършени само ремонтни дейности с оглед постигане на по-добър естетически вид. Чрез показанията на свидетеля Николай Асенов безспорно е потвърдено пред съда съгласието на собствениците на съседния имот обект: навес –барбекю да се построи до страничната регулационна линия с техния имот.

По отношение на строеж:навес-барбекю не е налице правното основание на чл.225, ал.1, т.1 от ЗУТ за неговото премахване, тъй като този обект е изпълнен в съответствие с предвижданията на ПУП. Процесният строеж представлява втостепенна постройка на допълващо застрояване по смисъла на чл.46 от ЗУТ. С оглед на това за този строеж е неприложима разпоредбата на чл.31 от ЗУТ, която регламентира изисквания за отстояние за сградите на основното застрояване. По отношение на постройките на допълващо застрояване в чл.42, ал.2, предл. последно от ЗУТ е предвидено, че могат да се изграждат на вътрешната граница на урегулирания поземлен имот, ако калканните им стени покриват калканни стени на заварени или новопредвидени постройки в съседния урегулиран поземлен имот, или плътни огради. В конкретния казус чрез заключенията на СТЕ и чрез събраните по делото гласни доказателства е изяснено, че процесният строеж: навес-барбекю е изграден към отделна стена, към която стена е изграден навес-барбекю и в съседния имот. Изяснено е също, че тази стена представлява и частична ограда между двата имота. За извършеното строителство на навес-барбекю е дадено и изрично съгласие от собствениците на съседния имот. Предвид обстоятелството, че на намалени отстояния от вътрешните регулационни линии могат да се изграждат и сградите на основно застрояване, ако е дадено изрично съгласие от собственика на съседния имот, то по аргумент на по-силното основание същото е допустимо и за постройките на допълващото застрояване. Аргумент в този смисъл безспорно дава и нормата на чл.42, ал.2 от ЗУТ, която предвижда законова възможност постройките на допълващото застрояване да се изграждат на вътрешната регулационна линия. /р. 7422, адм.д. 13291/09 – IV отд. ВАС/

Не е налице и правното основание на чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ за неговото премахване, тъй като е търпим строеж по смисъла на § 16, ал.1 от ПР на ЗУТ. Съгласно параграф 16, ал.1 от ПР на ЗУТ строежите, които са изградени до 07 април 1987г. без строителни книжа и които са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно ЗУТ, са търпими строежи и не подлежат на премахване и забрана. В конкретния казус строеж: „Навес с барбекю” е допустим строеж, както съгласно правилата и нормативите при действието на ЗТСУ (отм.), който е бил приложимия устройствен закон по време на неговото строителство, така и по сега действащите нормативи по ЗУТ.

Въпросът дали строеж, за който е образувано административно производство по чл.225 от ЗУТ, попада в хипотезата на параграф 16 от ПР на ЗУТ, е въпрос, който подлежи на изследване както в административното, така и в съдебното производство. Това е така, тъй като наличието на законовите предпоставки по § 16 от ПР на ЗУТ, определящи строеж, извършен без строителни книжа, като търпим, са законова пречка за неговото премахване по реда на чл.225, ал.1 във вр. с чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ. Съгласно § 16, ал.1, предл.последно от ПР на ЗУТ строежи, които са търпими, не подлежат на премахване. В конкретния казус в проведеното административно производство е дадено отрицателно становище от гл.архитект на Община-Трън за признаване на режим на търпимост, но същото е изразено с оглед на това, че към този момент не е представена декларация от собствениците на съседния имот за строителство на обекта на намалени отстояния от регулационната линия. В хода на съдебното производство на гл.архитект на Община-Трън е представена нотариално заверена декларация, в резултат на което е извършена преценка, че строежът е допустим и с издаденото удостоверение за търпимост му е определен

режим на търпимост. Не е в унисон със събраните в хода на съдебното производство и констатацията на административния орган, че по данни на възложителите строежът бил от 1996 г. – т.е. не може по закон да намери приложение разпоредбата на § 16 ПР ЗУТ. Тогава най вероятно е извършена някаква модернизация или ремонт, а съда при преценка на доказателствата, приема, че представеното удостоверение за търпимост, издадено от овластено за това длъжностно лице, преценило законността и основателността на този документ е с решаваща доказателствена стойност.

Съгласно разпоредбата на § 16, ал. 1, предл. 1 ПРЗУТ строежи, изградени до 7 април 1987 г., за които няма строителни книжа, но са били допустими по действащите подобни устройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или по този закон, са търпими строежи и не подлежат на премахване и забрана за ползване. Нормата е императивна и вменява задължение за административния орган във всеки отделен случай в производство по чл. 225 ЗУТ за премахване на строеж като незаконен, да установява с надлежни доказателствени средства наличието или липсата на законовите предпоставки за неговата търпимост. Задължение за събиране на доказателства и преценка относно търпимостта на строежа разпоредбата вменява и на съда по същество в производствата по оспорване на заповеди по чл. 225, ал. 1 ЗУТ, като установяванията и изводите в тази посока биха били основание за отмяната на заповедта като незаконосъобразна, или за отхвърляне на оспорването като неоснователно. Ето защо, като е констатирал наличието на данни, че строежът е извършен преди 1987 г., гл. архитект на общината е издал удостоверението по § 16 от ПР ЗУТ. Съдът е длъжен да установи с допустими доказателства и доказателствени средства достоверността на твърдението, материализирано от административен орган в това удостоверение – в този смисъл са свидетелските показания, приети непосредствено от съда. Един от тези свидетели е декларирал такива обстоятелства пред специализирания административен орган – гл. архитект на община Трън, което е прието като основание за наличието или липсата на останалите предпоставки за търпимост на строежа. /р. № 946 от 19.01.2011 г. на ВАС по адм. д. № 11896/2010 г., II о.; р.№ 909 от 22.01.2009 г. на ВАС по адм. д. № 6471/2008 г., II о.; р. № 495 от 13.01.2010 г. на ВАС по адм. д. № 10304/2009 г., II о.; р. № 1422 от 04.02.2010 г. на ВАС по адм. д. № 14807/2009 г., II о./.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ изцяло Заповед N ДК-02-ЮЗР-82/02.12.2010г., изд. от Началник на РДНСК-Югозападен район, с която се нарежда: Да бъде премахнат незаконен строеж „Навес с барбекю”, находящ се в урегулиран поземлен имот (УПИ) III-177 в кв.3 по плана на село Цегриловци, община Трън по отношение на С.И.Р. и И.С.Р.,***.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия:/п/

